

İçine Düşülesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Nisan 2021

Düşler biriktirdim atlas yorganında mevsimin beyitlere serildim aşkın rakkasında recim edilen bir gölgenin uzağında.

Mavidendi sedirim:

Ah, ben esefle kendime yüklendiğim...

Bir meddücezir ki

Kafilesi yüreğin

Tehdit dolu kâbuslardan

Feragat ettiğim

Tövbeler olsun,

Bozduğum yeminlerim.

Bir düş'tüm belki de

İçine düşülesi aşkın sesinde

Titreyen bir yıldız kadar uzak ve parlak

Adak adadığım yıllardan

Ayrı kalamadığım kadar

Mazimde saklı kendime serzenişlerim.

Sözcükler en delişmen yüreğin mabedi.

Kıyıma uğradığım zamanlardan

Taşkınlara sebebiyet veren aşkın rahmeti.

Teyakkuzdaydım bir ömür

Sefasını süremediğim ne ki?

Nazenin mizacımda yokuş yukarı sevdiğim

Bazen devasa bir okyanusun

Dev dalgalarına teslimiyetim...

Ufkumda sancağım

Bata çıka yürüdüğüm batağın,

Hala masum kalabilmenin imkân dâhilinde olduğu.

Olup olacağım neydi de?

Sevdalı semazene uzattığım meşaleyi

Elbet taşıdığım kadar inancı ve sevgiyi

Taşkınlara sebebiyet veren hüznün mü?

İlla ki kölesi...

Elbet bağdaş kurduğum sağanak
Tüm varlığımla sadık olmak Mevla'ma
Gözümden sakındığım nice insan
Rengimle solup açan bir düzen
Elbet kalp gözünden firar eden
Gaipten gelen bir coşku ki
Tevazu yüklü yüreğin kırılmışken küreği.

Bense hala umut dolu
Bazen müteredit mizacımla
Kanat açtığım nice hayal ve renge
Kavuşmanın ta kendisi en çok da
Masumiyetin zümresi.

O sarkaç devinen anbean
O devasa sarnıçta saklandığım kimi zaman
Sessizliğime rağmen yürekten gelen
Kilitli tutulması ömrün bekası iken
Aşkın da özlemin de kir tutmadığı
Elbet diri ve içten bir sağanakken kılavuzum
Künyemde saklı bitimsiz coşku
Yüzüm illa ki dönük aşka ve rahmete...